

בית מדרות

אזהב : זכור שלא תכבד עליו ביחוד אם הוא איש טרוד בלמוד : או צמ"מ או צמולי
לא תתעכב אליו יותר מדאי : שמא אין לו פנאי : אע"פ שסובל ושותק וזכר מלבי"ש
אותך החז"ש מעמך והתרחק מגנאי כנז"ל בעליית הבושת **אמר** חכם אחד בקור
האדם הכבד קשה על החולה . יותר מחליו וספר שאדם כבד . צקר החולה והאריך
לשבת : **אמר** לו החולה אם יש לך צבית מאומה : או אני קייב לך כלום קמנו ולך
ואמר על אדם אחד שהיה חולה אמרו לו ממה אתה כואב אמר להם מרוב עונתי
אמרו לו מה אתה מתאווה אמר הכפרה אמרו נקרא לרופא אמר הוא החלני [לפעמים
גם מהכבדת ישיבתו ושיחתו הצטלה מלכד סממני חרופתו] **ואמר** אלה דרכי
הכבדים השנואים לכל הברואים איש כבד יבוא בסוד אחרים צלי רגזים ישחק לפניהם
בעת עזבונם . וישב על שולחן אינו קרוי לו ויתעבר על ריב לא לו וישב במקום אין
נאה לו : יועץ לאין דורש עזתו : ויתבק לבטלי דורש קרבתו : יקשה לשאל וצמפעליו
מגואל מלת לשונו לא תכלה . וסוד אחרים יגלה : **ואמר** כתוב בספרים צא לאיש
חולה בין המבקרים איש כבד וישאלהו מה מחלתו אשר הליקתה ויען החולה כך וכך
שם כאבי אמר הכבד מחולי זה מת אבי . ויתר לחולה מאוד ויתעכב אל לבו ויבשו
המבקרים וכל אשר סביבו ויאמר הכבד אל יתר לך את אשר דברתי בארך אקרא אל
ה' ויאנק ויאמרו לו היושבים תוסף נא בתפלתך לצל נראה עוד אנוש כבד אולי
יתעשת האלהים לנו ולא נאכד . ואנשי הידודות צא עליהם איש כבד אז חשך אור
שמחתם ותהפך לאצל רנתם . ותערב כל שמחה . ורצתה האנחה . כי נהפך להם
מתוך למר וישא האחד משלו ויאמר מה לי ולכבד עת ישב עמי ששון לצי יגרש אתה צל
עת אראה פניו ובעת ידבר מי יתן אהי חרש . **ואמר** חכם טרם מיל לבקר החולה
וערם שנים להכנס' שלום בין צי אדם וטרם שלשה לכבוד הצור' ואמר השמר מהרצו'
הבקור והזהר לקצר כי הגשם יקולו בהתמדתו ויתפללו עליו כאשר יעזר מנע רגלך
מבוא צכל עת צבתי האח הבן והבת . מדוע אתה הולך אליהם לא הודש ולא שבת
[ואמר צ"ס מנע רצים מתוך ציתך כמ"ס צ"ד בעלית הצורה] **אך** אם חרש
תועלת לחצרך אז היה שוקד וחרון . ללכת אליו מהר ולרוץ לבשרו . צדצר טוב
[שמועה טובה חדשן ע"ס ומיס קרים על נפש עיפה] כענין שכתוב ארונה נא
ואבשרה את המלך וכתוב וירץ אחימעץ ונאמר כי איש טוב זה ואל צשורפ טובה
יבוא . וכ"ש אם ידעת לשמרו מהנוק ומהמכשול קום חוש מהר לקראתו והזהר מעללה
אריסול וכן אם יש לך לדבר אליו מפגע מלאך אל תכבד ותשב צציתך ואדרז להודיע
לאוהבך את אשר קראך כענין שכתוב שלמה לי אחד מהנערים גו' וארונה עד איש
האלהים ואשיצה . דאגה צלב איש ישיחה לאחרים ואין חזוש מתיר עזמו. מצית
האסורים . עוצים השנים מן האחד גו' : כ"א יפולו האחד יקים את חברו . ואילו
האחד שיטול . ואין שני להקימו . וההולך צתומו . ירבה נעמו . וייעב טעמו .
וה' עמו :

י עליית הבנים ז"ל רס"ג ראו אנשי' אחרי' שישתדלו צבקש' הבנים ואמרו
שיש צזה שמחה לנפש . ומחמד לעין וששון וגילה : ולולי
הבנים לא היו בני אדם : **אלא יתקיים** העולם והם הסגולה לאדם לעת הזקנה והזכר'
אותו

בית מדרש

לשון כמשי"ה גבר מחליק על רעבו רשת פורש על פעמיו ואמר כי יחנן קולו אל תאמן
 בו בחינת **הרע** שבישיבת החבורה אחו"ל הרחק משכן רע ואל תתחבר לרשע אמר
 החכם צדעות יתוועדו בני אדם אמר חכם לבנו הזהר מישיבת אלל מי שלא תלמד
 ממנו טובה הולך את חכמים יחכם ורועה כסילים ירוע חבורה רעה מקנה המדות
 הרעות כמשי"ה אל תתרע את בעל חף ואת איש חמות לא תבוא פן תחלף אורחותיו
 ולקחת מוקש ואמר צמה יבחן המשכיל את נפשו ואחר שיסבול לאשה רעה : ואמר
 האשה הרעה כמו הזאב שמחליף שער וחינו מחליף טבעו : ואמר הרע שבמתחזרים
 שקונה האדם האשה הרעה והיא חבורה [נרעת לבעלה] ואמר הזהר נושצת עם הכסיל
 כי כמה פעמים יפסיד את העניו ואמר כשתשכב שז עם הנדיבים כי אין כבודו של
 אדם וקלנו אלל צאיש ישיבתו ואמר מי שהכנים עלמו דבר רע ישיגוהו החשד ואמר
 מי שיציא עלמו אל החשד אל יאשים מי שמחשכ עליו רע ואמר שז עם החכמים והאזן
 אל חדותם ואל יסורו מלצבך ואמר מה טוב לאדם שכל שיודה בו ואם לא יהיה השכל
 הממון שיהדר בו ואם לא יהיה הממון האשה שתכסה על מומיו ואם לא תהיה האשה
 השתיקה שתכסה על מומיו ואם לא תהיה השתיקה הקצר טוב לו אמר חבורת השוטה
 עינוי הרוחות חצר הכסיל מסתכן עמו מי שיהיו בני אדם שוגים צעיניו לא יהיו לו
 חברים החצר הרע מבקש תואנה [אובד פשע אובד מלה] ואינו מבקש אמתלא אמר כל
 אהבה כלום ואהבת השוטה אינה כלום ואמר שלשה מן האולת שתגנה בני אדם צמה
 שאתה עושה כמוהו ושתראה בני אדם מומם צעלמן ותשאל מהם מה שאין אתה לריך
 לעולם ושתזיק שבך בדבר שלא יועיל לך ואמר חבורת השוטה סמנה ושנאתו שמחה
 אמר חכם שני דברים אין בעולם יותר מעטים מהם ובכל יום ויום יוסיף מעוטים
 ממון מהתר שתוליא אותו לשם שמים ואובד נאמן שתצטח בו אמר החצר הרע כחלי
 הרע הוא פושט בגוף הגה והגה חוקר על מומי חצרו ומעלים זכויותיו **אמר** החכם
 אלהים יצילני משכן רע כי אם יראה טובה יעלימנה ואם יראה רעה יגלה וישאלו
 לחכם איזה חלי רע יותר אמר שכן רע אם תדבק עמו יצילך ואם תרחק ממנו ידבר
 צד ויספר בגנותך **ואמר** מי שסובל הזק שכנו יורישוהו האל ביתו אמר החכם מי
 שגנב במקום שיש שם בני אדם וישב מבלי רשות יהיה נמאס עד שיקום **ואמר**
 דחה הכבד במעוט הואתך אליו ואמר האכילה עם האובד מרקחת ועם השונא קבסא
 וקדחת ואמר מי שהאריך צשיחה יקולו בני אדם בדבריו ומלך אחד כתב בטבעתו :
 הכבד קוס ובאשר היה יושב אדם כבד עמו היה מראה אותו אליו ולזה חכם את בנו
 אל תשכ עס הכבדים כי מלאתי בספר רפואות שישיבת הכבד קדחת רביעית ואמר
 מי שיכבד נפשו עליך ומטריחך בשאלותיו עשה אונך לו חרשת ועינך עורת ואמר
 כאשר ידע הכבד שהוא כבד אינו כבד [על כן צריך לרמוז לו ולכודיעו שיפנה וילך לו]
 ואמר אל תשכ עס הכבד כי ישיבתו דאגה אמר החכם שמנה הם אם יבזו אותם אל
 יאשימו כי אם ענמ' הבא לסעודה שאינו קרוא לה והמנוח צבית אד' צפניו והמבקש
 בבוד משוקאו והשואל שאלה מבילי והגנב בדברי שני בני אדם מבלי שיכניסו אותו
 בדבריהם והמזלזל במלך והיושב במקום שאינו ראוי לו והמספק דבריו למי שאינו מאזינם
וזהו הרים"ל כתב החסיד הרב ר' יונה שלדרכי תשובה לריך שיהא לו חצר שידבר עמו
 אם

